

روانشناسی معنویت

نوشته‌ی: دکتر اچ. رونالد هال نیک
و دکتر ماری آر هال نیک
با مقدمه‌ی نیل دونالد واش

مترجم

دکتر حسین ابراهیمی مقدم

(دانشیار روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی)

انتشارات فارابی

اکثر مردم نسل آینده درباره‌ی این موضوعات زندگی‌شان، اطلاعاتی ندارند. همچنین گاهی کوششی اندک و بیداری برای پاس کشیدن از لبه‌ی فراموشی و کنار رفتن ابر ناآگاهی لازم است. بازگشت ما به خودمان - خود حقیقی‌مان در فرآیند زندگی. من معتقدم که همه‌ی ما در برخی سطوح، اساتید معنوی هستیم؛ و آنچه که می‌تواند ما را به این آگاهی برساند، امور و مواردی بسیار ساده و پیش‌پا افتاده است؛ شانس هم صحبتی با یک دوست در خیابان، آهنگی که از رادیو گوش می‌دهیم، یا کتابی که اتفاقی به دست ما می‌رسد.

به نظر من، کتاب‌ها شناسی یا اتفاقی به دست کسی نمی‌رسند. معتقدم که هر یک از ما به سوی اطلاعات درست و کامل در زمان درست و کامل رهنمون شده‌ایم. رفتار ما با آن، مقوله‌ی مهم دیگری است، اما آن اطلاعات، درست زمانی که به آن نیازمندیم به ما عرضه می‌شود. و این چیزی است که این جا اتفاق می‌افتد. حالا شما مجبورید که خودتان را قانع کنید تا در مقابل معجزه‌ای که اتفاق افتاد مقاومت نکنید. آن **معجزه‌ی حرکت از ذهن به روح‌تان در مدت زندگی‌تان** است.

شما باید بدانید که خود^۱ شما با هر کاری از این دسته جدال خواهد کرد. نه به این دلیل که دشمن شماست، بلکه به دلیلی کاملاً مخالف؛ خود شما دوست شماست، و گمان می‌کند که شما را از تصور این که جنبه‌ی بهتری از دید کنونی‌تان وجود دارد حمایت می‌کند؛ در حال حاضر این کتاب ارزشمند به نظر می‌رسد، که اصرار می‌کند به معنویت و روح‌تان وفادار بمانید. حالا ماری و رونالد هال‌نیک قول می‌دهند زندگی‌تان به طور دراماتیکی تغییر می‌کند وقتی که حوادث روزمره‌ی زندگی را با چشمانی روح محور بینییند، سپس خلق رویدادها از آن فضا شروع می‌شود.

ماری و رون، دو فردی هستند که سال‌ها تحقیق کرده‌اند که زندگی چه چرخه و چه فرآیندی دارد و به دیگر معلمان شگفت‌انگیز در زمینه‌ی همراهی آنچه آنها از طریق برنامه‌های خارق‌العاده در دانشگاه سانتا مونیکا - یکی از جاهایی که پیام رسان‌ها و شفاف‌هندگان از طریق توضیح روش و شفاف و بصیرتی و بینشی که این جا یافت می‌شود برای آموزش و پرورش آماده می‌شوند - ملحق شدند.

خانم و آقای هال‌نیک همه چیز را دقیقاً مانند آنچه که من گفته‌ام نمی‌گویند. البته در آفرینش تجمعی برای بیان شخصی، اتفاق‌هایی وجود دارد و به همین ترتیب، تعدادی از چیزهایی که یادگیری نامیده می‌شوند. من می‌خواهم به یادآوری برگرم؛ و در هر جایی آنها ممکن است «to-may-to»

مقدمه

روزگاری که من خیلی جوان بودم و بسیار عجیب رفتار می‌کردم، دوستی به من گفت: «نیل، زندگی چون کتاب دستورالعملی کوچک و همراه نیست، خودت باش». ^۲

من همیشه از آن تفکر متنفر بودم. حسش کن! من درونم فریاد می‌زدم زندگی باید با کتاب راهنمای کوچکی همراه باشد و مانباید همواره مجبور به این باشیم که خودمان باشیم. ما باید بتوانیم این جا کمک بگیریم. مطمئناً هر کسی باید بداند که چطور ادامه دهد ...

بسیار خوب. رون و ماری هولنیک بسیار رک (روشن و شفاف) هستند و اگر شما بخواهید رک باشید، با خواندن این کتاب فوق‌العاده راضی کننده به آن اذعان خواهید کرد. البته افراد بسیاری می‌دانند که چطور ادامه دهن. ما خوشبختیم که در این سیاره، معلمان شگفت‌انگیز زیادی داریم. من این نکته را در سال‌های سپری شده از عمرم دریافت‌هام تعداد اندکی از این معلمان، کتابی را نوشته‌اند که در اندک زمانی قابل درک و فهم است.

یکی این مسأله را از طریق مطالعه درمی‌باید و من معتقدم شما علاوه بر همه‌ی اطلاعات و ابزارهایی که در پی بردن به راز «ادامه دادن زندگی» کمک‌تان می‌کند، شروع به خلق خواسته‌هایتان می‌نمایید. آیا هدیه‌ای گرانبهایتر از آن می‌تواند وجود داشته باشد؟ فکر نمی‌کنم.

من از ماری و رون بسیار متشکرم؛ به‌خاطر حکمت، شفقت، بینش، تجربه، عشق، و هوششان، ما جواب‌هایی به سوالات مهم پیرامون زندگی داده‌ایم. نه تنها این پرسش که ادامه دادن این زندگی چیست؟ بلکه همچنین پاسخ این مسأله که چرا مواردی را تجربه می‌کنم؟ و مهم‌تر، این که چطور می‌توانم تجربه‌ام را تغییر دهم؟

پیشگفتار

چرا این کتاب؟ چرا اکنون؟

توضیح می‌هایی

لحظه‌ای که رون خودش را به من معرفی کرد، من به شدت دستپاچه شدم چون بلافضله متوجه شدم او قرار است فرد مهمی در زندگی من شود ... با این که اصلاً نمی‌دانستم چطور؟ در راهروی کلاس ایستاده بود که پرسید آیا می‌تواند در کلاس من شرکت کند یا خیر؟ او توضیح داد که دانشجوی دکترا است و دوره‌ی انترنی را باید در کلاس هر یک از پروفسورها شرکت کند تا زمینه‌ی فعالیت خود را در سه سال باقی مانده انتخاب نماید. به سرعت خود را آرام ساخته و درخواست او را قبول کردم.

از آنجایی که واحد مشاوره و روانشناسی نیومکزیکو در دانشگاه بسیار کوچک بود، مطمئن بودم که حداقل در یکی از کلاس‌های من در هر ترم حضور خواهد داشت. به همین دلیل از دیدن او در ابتدای ترم بعد در کلاس خیلی شغفت‌زده نشدم.

در طی این سه سال، ما آرام آرام با یکدیگر آشنا شدیم. بیشتر ارتباط ما در کلاس و یا در مورد قسمتی از بحث کنفرانس، یا بحثی در جلسه یا موضوع خاص شکل می‌گرفت.

هوشیاری رون همیشه برای من جالب‌ترین رفتار او بود. سوالات متفکرانه و هوشمندانه‌ای می‌پرسید که نیازمند تأمل مراقبت شده برای پاسخگویی بود. من فهمیده بودم که او شاگرد یک معلم معنویت است که در مرکز کوچکی ۶۵ کیلومتر دورتر بود و او آخر هر هفته برای شرکت در فعالیتها به آنجا سفر می‌کند.

آخر هفته‌های من در عوض بیشتر در باغ گل‌های رز سپری می‌شد. من متاهل بودم. من و همسرم علاقه‌مندی‌های متفاوتی داشتیم. من دوست داشتم به خانه‌های سالمدان سر برزنم و به

بگویند در حالی که من «to-mah-to» می‌گوییم و ممکن است شما خود را ذره‌ای کوچک در تعلق به تجارب خاص متفاوت بینید. شرط می‌بندم که شما قصد دارید بگویید: «البته، این آن است! این چگونگی آن است!». برای ۹۸ درصد آنچه که شما در این کتاب می‌باید قصد دارید که عمیقاً برای جستجوی خود حقیقی تان که در اینجا آورده، متشرک باشید.

آنچه که ما در این کتاب شرح داده‌ایم بر اساس دستورالعمل‌های جدید شفایی است: روانشناسی معنویت. ما قرن‌های متتمادی روانشناسی را تنها بر اساس جنبه‌های مبتنی بر ذهن به کار بردهیم. این‌جا، حداقل، عزم و تصمیمی متحولانه برای این تفکر است، که پیشنهاد می‌کند، این‌جا جنبه‌های دیگر و فهم‌های دیگری که می‌تواند به همان اندازه در شکل دادن واقعیت و یادآوری انسان بودنمان قدرتمند باشد، وجود دارد.

این کتاب یکی از این جنبه‌ها را عرضه می‌کند ...، شاید، در حقیقت، قوی‌ترین جنبه را. برای این سهم قابل توجه، ما همیشه به ماری و رون هال نیک مدیونیم.

نیل دونالد والش

صبح روز بعد، ما در راه فرودگاه برای پرواز ال پاسو در راه کالیفرنیا و ملاقات با او بودیم. ما رنگین کمان دوتایی زیبایی در آسمان دیدیم که نشانگر چیزهای خوب پیش روی ما بود. در جلسه من خوابم را با جان راگر در میان گذاشتم و به همراه رون علاقه مندی خود را برای شرکت در پروژه کوه نور اعلام کردیم. اما به ما اعلام کرد با این که هنوز کلاسی تشکیل نشده است، اما این مدرسه به عنوان مؤسسه بدون سود (خیریه) در کالیفرنیا نام گذاری شده است. مثل جمله‌ی معروف در فیلم پدرخوانده، او به ما پیشنهادی کرد که نمی‌توانستیم آن را رد کنیم. «اگر هر زمان رؤایی مبنی بر تشکیل مدرسه‌ای برای خودت داشتی و تمایل داشتی آن را همان‌طور که همیشه آرزو داشتی انجام بدھی، این جاییک فرصت و موقعیت هست.»

خیلی طول نکشید تا از نیومکزیکو به کالیفرنیا نقل مکان کردیم و وارد یک ماجراجویی علمی جذاب شدیم. اولین کلاس در ۱۹۸۲ به اتمام رسید. پانزده سال پیش نام آن به دانشگاه سانتامونیکا USM تغییر یافت. امروز بین ۴۵۰ تا ۵۵۰ دانشجو در کلاس‌های ماهانه در زمینه‌ی روانشناسی معنویت شرکت می‌کنند.

* * *

طی ۳۰ سال، فکر نوشتن یک کتاب به طور مداوم از ذهن من می‌گذشت. ما تصمیم گرفتیم تا زمانی که توانیم به طور کارآمد، کلمات را برای نشان دادن این فرآیند تجربی کنار هم بگذاریم کتابی نویسیم.

یک شب رون خواب واضح و روشنی دید که جان راگر کتابی به او داده که کلمه‌ی «وفاداری‌ها» روی جلدش نوشته شده بود. پیامد آن کاملاً واضح بود. وقتی ما با جان راگر صحبت کردیم او به سادگی گفت که «آن یک رؤیا نبوده» از آن رؤیا ۱۲ سال است که می‌گذرد، «صدقافت با روح خود» یا «روان‌شناسی معنویت» نتیجه‌ی آن است. کتاب شامل بسیاری از قواعد و بعضی تمرین‌های است که تا کنون و طی دو سال برنامه‌ی مدرک استادی، در زمینه‌ی روان‌شناسی معنویت در دانشگاه سانتا مونیکا یافت شده است. جایی که اکنون من مدیر و رون رئیس بخش آموزش آن است. این کتاب نوشته‌ی هر دوی ماست. با این حال، از آنجایی که بیشتر داستان‌ها از تجربیات رون سرچشمه می‌گیرد وقتی ضمیر اول شخص «من» نوشته شده، منظور رون است و وقتی کلمه‌ی «ما» نوشته شده، منظور هر دوی ما هستیم.

همه‌ی قواعد و مهارت‌ها که در این کتاب عنوان شده ترکیب خلاقانه‌ی اطلاعاتی که در طی این ۳۰ سال جمع‌آوری شده است. در زمانی که از کلمه‌ی «ما» به طور عمومی سخن به میان می‌آید، منظور انسان‌ها به معنای کلی است.

ما تمام تلاش‌مان را کردیم تا تفاوت بین این معانی در زمان صحبت کردن درباره‌ی خودمان قابل تشخیص باشد. یک بخش کوچک اطلاعات دیگر که ممکن است مورد استفاده قرار گیرد این است که، داستان‌های عنوان شده برای نشان دادن نکات مهم هستند و بعضی از آنها که شبیه خیال‌پردازی‌اند (تضادی که باعث ایجاد جرقه از الهامات می‌شود). داستان‌های بلندتری هستند و هدف آنها ایجاد جذابیت و کشاندن شما (خواننده) است. پس خود داستان به شما کمک می‌کند که ^{لهم} در آگاهی‌تان به وجود آید ...

گلهایم رسیدگی کنم. این کاملاً واضح بود که احتمالاً دوره‌ی رسیدن به جدایی من از همسرم خیلی طولانی نمی‌شود. ۳ سال سپری شد وقتی رون در می ۱۹۷۸ فارغ‌التحصیل شد، دانشگاه به او پیشنهاد استادیاری را برای ۲ سال داد که او قبول کرد. آنها به او تنها اتفاقی که موجود بود را دادند که اتفاقاً دقیقاً کنار اتفاق من بود. طبیعتاً من و رون با هم، دوست شدیم.

در همین زمان بود که من و همسرم تصمیم به جدایی گرفته بودیم. به خاطر دلایل نامعلومی تکمیل فرآیند جدایی چهار ماه بیشتر از آنچه انتظار می‌رفت به طول انجامید با این که همه چیز طبق توافق دو طرف بود.

در یکی از روزها، دو تماس تلفنی با فاصله‌ی ده دقیقه داشتم. اولی از سمت وکیل من بود که به من اعلام کرد کارهای اداری تمام شده و فقط باید به دفتر او بروم و مدارک را امضا کنم. دومی از طرف رون بود که گفت معلم معنویت او به محل دیگری انتقال یافته است. هر دو تماس بسیار سرنوشت‌ساز بودند. یک فصل از زندگی من به اتمام رسیده و بلافاصله فصل جدیدی آغاز گردیده بود. در جولای ۱۹۷۸ من و رون در سمیناری که در لوس‌آنجلس برگزار می‌گردید شرکت کردیم که در آنجا با معلم معنویت جان رامر ملاقاتی با او داشتیم و پیرامون موضوعات مختلفی صحبت کردیم، از کمی بعد از معرفی ما قرار ملاقاتی با او داشتیم و پیرامون موضوعات مختلفی صحبت کردیم، از جمله احتمال ازدواج من و رون.

او فکر می‌کرد این بسیار عالی خواهد بود. چون انرژی‌های شما با هم همخوانی دارد و می‌توانید کارهای بسیار خوبی با یکدیگر به انجام برسانید.

ما در ژانویه ۱۹۷۹ ازدواج کردیم که ناخواسته باعث ترک دانشگاه شد. من در حال آماده شدن برای شغل رئیس دپارتمان بودم و این امکان برای یک رئیس وجود نداشت که همسرش یکی از اعضای همان دپارتمان باشد. قصد ما با هم کار کردن بود، به همین خاطر برای رون مشاغل تحقیق و کارمند بخش مشاوره (که هر دو پیشنهاد شده بودند) غیرمنطقی به نظر می‌آمد.

در این زمینه که باید چه کار می‌کردم، هیچ نظری نداشم. خبر خوب این بود که این اتفاق باعث شد ما، ماه عسل یک ساله را طی کنیم و در این زمان از نگهداری دو سگ و دو گربه، مطالعه‌ی خیلی زیاد، غربوهای لذت‌بخش و فوق العاده و سترن شمالی لذت ببریم و در زمینه‌هایی که در آینده به برنامه‌های ما اضافه شدند پیشرفت‌های قابل توجهی داشته باشیم.

در زمان خاصی از آن سال، ما احساس کردیم باید ملاقاتی با جان راگر داشته باشیم. در آن زمان او از یافته چندین سال قبل خود با ما صحبت کرد. مدرسه‌ای که کوه نور نامیده می‌شد. (نام واقعی دانشگاه Koh-e-nor).

ما به این قضیه زیاد فکر نکردیم به دلیل این که هیچ کدام از ما نه ایده‌ای برای تشکیل مدرسه و نه تجربه‌ای در این زمینه داشتیم. چند ماه بعد، من یک روز صبح زود از خواب بیدار شدم و خواب دیده بودم که من و رون به مدرسه‌ای که جان راگر در مورد آن با ما صحبت کرده بود جان تازه‌ای داده‌ایم. من خوابم را برای رون تعریف کردم. به محض این که ساعت به ۹ صبح رسید ما با جان راگر به منظور تنظیم قراری تماس گرفتیم.

فهرست مطالب

۲۸.....	دیدن ذات عشق.....
۲۸.....	شنبیدن قلب محور.....
۳۰.....	تمرین‌های روح محور.....
۳۳.....	﴿فصل ۳: زندگی برای یادگیری است
۳۴.....	هدف اصلی زندگی.....
۳۵.....	مسیر یادگیری در زندگی.....
۳۹.....	ماجرای پیدا کردن آب.....
۴۳.....	احتمالات بی‌نهایت.....
۴۷.....	﴿فصل ۴: آگاهی به‌طور خلاصه
۵۰.....	خود.....
۵۳.....	قلمرو ذهنی.....
۵۶.....	قلمرو هیجانی.....
۵۸.....	مدل عملی.....
۶۰.....	خود معتبر.....
۶۲.....	آگاهی در حرکت.....
۶۵.....	داستان مگی.....
۶۷.....	﴿فصل ۵: من نگرانم چون
۷۰.....	بیویایی‌های ناراحتی.....
۷۳.....	ناراحتی یک عمل درونی است.....
۷۴.....	یک ناراحتی در جستجوی یک «چون» خوب.....
۷۵.....	توجه: وارد بخش بازسازی می‌شوید
۷۸.....	یادگیری اولیه از طریق تداعی.....
۸۰.....	برنامه‌ریزی عالی الهام گرفته.....
۸۲.....	ازادی و مستویت فردی.....
۸۵.....	تمرین‌های روح - محور.....
۹۱.....	﴿فصل ۶: ببینیم چه در اندوخته داریم
۹۴.....	چه کسی مستویت حال یا اکنون را دارد؟.....
۹۵.....	کار پشتهمساز تمامی ندارد.....
۹۶.....	یک چالش از پشتهمسازان.....
۱۰۰.....	تشخیص یک آزمایش از پشتهمساز شما
۱۰۳.....	﴿فصل ۷: ذهن‌ت را تغییر بدہ
۱۰۳.....	سطح آگاهی.....
۱۰۶.....	او فکر کرد که مرده است.....
۱۰۷.....	قوانین همسان زندان با زندانی عمل می‌کنند.....

صفحه

عنوان	
نیایشی	۱
مقدمه	۱
پیشگفتار	۳
راسالی نیل دونالد واش	۱۱
چرا این کتاب؟ چرا اکنون؟	۱۲
﴿فصل ۱: حاملان نور در همه جا	۱
سؤال‌هایی راجع به خدا.....	۱
بیداری من در خارج از غرب.....	۱
﴿فصل ۲: بیداری خیلی آسان نیست، البته خیلی هم سخت نیست.	۱۱
درس فراموش کردن.....	۱۲
چقدر خواب کافی است؟.....	۱۳
شیوه‌ی جدیدی از دیدن.....	۱۴
اصل دوم: ذات خداوند عشق است.....	۱۵
بیداری.....	۱۵
باور داشتن و شناخت.....	۱۶
مذهب و معنویت.....	۱۷
چالش‌های آگاهی.....	۱۹
مواجهه‌ی کارآمد با چالش‌ها	۲۵
نعمت بیداری.....	۲۶
یک تجربه‌ی جذاب.....	۲۷

۸ فصل : ریشه‌ی رنج عاطفی

اما قدرت کجاست؟.....	۱۰۸
اختیار کردن قلمرو.....	۱۰۹
تمرین روح محور.....	۱۱۴
۹ فصل : خویش بخشودگی	۱۱۷
قضاوت و ارزیابی.....	۱۱۸
طرف دیگر داوری.....	۱۲۰
اعتقادات «درست» در تملک کیست؟.....	۱۲۲
قبول عمل جایگزین.....	۱۲۴
درسی از ترجم و شفقت.....	۱۲۷
منظرهای از اساس و پایه عالی.....	۱۲۹
گردش و پویش ادامه دارد.....	۱۳۰
پذیرش یا داوری مسأله این است.....	۱۳۲
همه‌ی گزینه‌ها و پیامدها حاضر است.....	۱۳۵
۱۰ فصل : خویش بخشودگی : (راهی پرشکوه به سوی آزادی)	۱۳۷
سفر تسلیمی.....	۱۴۱
فراموشی - بدون درست یا اشتباه بودن.....	۱۴۵
برداشت مسئولیت.....	۱۴۷
تمرین متمرکز بر روح و روان.....	۱۵۴
۱۱ فصل : خویش بخشودگی در بافت: تصویر بزرگ	۱۵۷
اصل مطلب.....	۱۵۹
موانع ناہشیاری.....	۱۶۵
مطلوب جنبی.....	۱۶۵
اکنون چه می‌شود؟.....	۱۶۷

۱ پیوست ۱: اصول روانشناسی معنوی

۱۱ پیوست ۲: خلاصه‌ای از تکالیف روح محور

با عشق بنیادین ببینید و با گوش جان بشنوید.....	۱۶۹
تسهیل مسئولیت I: انتخاب.....	۱۷۰
تسهیل مسئولیت II: مالکیت.....	۱۷۰
تغییر باورهای محدود کننده.....	۱۷۱
خویش بخشودگی.....	۱۷۱
تقدیر و تشکر.....	۱۷۲
درباره‌ی نویسنده‌گان.....	۱۷۳
آثار دیگر دکتر حسین ابراهیمی مقدم.....	۱۷۴

فصل ۱

حملان نور در همه جا

گفته می‌شود که وقتی دانش‌آموز آماده است معلم (استاد) ظاهر می‌شود و این یک واقعیت است. همچنین این نیز واقعیتی است که وقتی دانش‌آموز آماده است، معلم همه جا ظاهر می‌شود. من دقیقاً آن صبح جادوی که اولین تجربه‌ی هوشیار آگاهی را داشتم به خاطر دارم و آن تحول کاملی را در زندگی من نوید می‌داد. سطحی از آگاهی که قبلاً راجع به آن مطالعه کرده بودم اما تجربه‌ی مستقیم درباره‌ی آن نداشتم. من آن زمان ۳۳ ساله بودم و آن ماجرا تقریباً به حالت غیرعادی اتفاق افتاد.

سؤالهایی راجع به خدا

قبل از آن روز و تا آنجایی که به یاد دارم من همیشه درباره‌ی خدا تردید داشتم، برای یک مدت (مخصوصاً طی سال‌های دانشگاه، و هم برای مدتی بعد از آن) خودم را یک بی خدا می‌دانستم. من چیزی درباره‌ی خدا نمی‌دانستم و نمی‌دانستم چطور باید آن را به دست آورم. من بی خدایی را رها کردم، چون به نظر می‌رسید که همان‌قدر که بی اعتمادی پیرامون ایمان وجود داشت لازم بود تا یک اعتقاد قوی پیدا کنم. این فقط دو روی یک سکه بود و به هیچ کدام اعتماد نداشتم و از طرفی به آنهای که این اعتماد